

வன உரிமசைச் சட்டம், கல்வி உரிமசைச் சட்டம் ஆகியவற்றுக்கு அடுத்து தசேய உணவூப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவூள்ளது, மனம்மோகன் சிங் சோனியா காந்தி கும்பல். சோனியா காந்தியின் தலமையில் சயெல்பட்டு வரூம் தசேய ஆலோசனை கவூன்சில், கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக விவாதங் களை நடத்தி, உணவூப் பாதுகாப்பு மசோதாவதைத் தயாரித்து, அரசிடம் அளித்தது. அதனை, ரிசர்வ் வங்கியின் மூன்னாள் கவர்னர் ரங்கராஜன் தலமையில் அமகை கப்பட்ட கமிட்டி, ஆய்வு சயெத்து, சரேக் க வணேடியத்தைச் சரேத்து, கழிக்க வணேடியத்தைக் கழித்துத் தள்ளிவிட்டு, மயை அரசிடம் அளித்தது. அதனை மயை அமசைச் சரவனை ஆய்வு சயெத்து தனது ஓப்புதலை அளித்து, நாடாளுமன்றத்தின் அங்கீ காரத்திற்கு அனுப்பி வதைத் திருக்கிறது.

இந்திய உணவூக் கழகத்தின் கிடங்குகளில் புழுத்துப் போய்க் கிடக்கும் அரிசியைப் பட்டினி கிடந்து வரூம் ஏழை மக்களுக்கு இலவசமாகவோ அல்லது குறைந்த விலையிலோ விநியோகம் சயெய்யுங்கள் என உச்ச நீதிமன்றம் கடந்த ஆண்டு உத்தரவிட்டபொழுது அதனை மறுத்து, "அரசின் கொள்கையில் நீதிமன்றம் தலையிடக் கூடாது" என மூகத்தில் அடித்தாற் போலப் பதில் சொன்னவர், மனம்மோகன் சிங். உணவூ மானியத்தைக் குறைக்க வணேடும் என மச்சுக்கு மூன்னூறு தடவனை சொல்லிக் கொண்டு திரியும் கொள்கைக் குன்று அவர். அப்பிபட்டவரின் ஆட்சி உணவூப் பாதுகாப்பிற்கெனத் தனியொரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரப் போகிறதென்றால், நம்மகைக் கொஞ்சம் கிள்ளித்தான் பார்த்துக் கொள்ளவணேடும். எலி தவேயில் லாமல் அம்மணமாக ஓடாதே!

நமது நாட்டில் தனியார் மயம் தாராளமயத்தை அறிமூகப்படுத்துவதற்கு மூன்பு, பலவறே குற்றங் குறைகளோடும் அனைவரூக் குமான பொது விநியோகத் திட்டம் (கண்பிதிழ்ணண்சட்டக் கதளுட்டிஞி ஈபிண வண்பிஞுதவபிணிண குதணவழட்ட) நடமைமுறையில் இருந்து வந்தது. அதன் பின்னர், இலக்கு நோக்கிய பொது விநியோகத் திட்டத்தை (கச்சணஞ்ழ்ணவழட்டக் கதளுட்டிஞி ஈபிண வண்பிஞுதவபிணிண குதணவழட்ட) 1990களின் இறுதியில் நடமைமுறைக் குக் கொண்டு வந்தது, மயை அரசு. இதற்கறேப், குடும்ப அட்டகைள் வழங்குவதில் வறுமகைக் கோட்டூக் கு மலேவ வாழ்பவர், வறுமகைக் கோட்டூக் குக் கீழ் வாழ்பவர் என்ற பிரிவினை கொண்டு வரப்பட்டது, பல வண்ண அட்டகைள் வழங்கப்பட்டன. இன்று, தமிழகம் உள்ளிட்ட ஓர் சில மாநிலங் கள் தவிர்த்து, பெரும்பாலான மாநிலங் களில் இலக்கு நோக்கிய பொதுவிநியோகத் திட்டம் தான் நடமைமுறையில் இருந்து வருகிறது.

உணவு மானியத் துறை வட்டிவதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட இந்தப் பிரிவினையை, உணவுப் பொருட்கள் ஏழைகளுக்குச் சேர்வதற்கு உணவு விலை உயர்வுகள் எனப்படும் காகவிக் கொண்டுவரப்பட்டதாக ஆளும் குழுவும் பிசி மெழுகியது. ஆனால், வறுமையைக் கொண்டுவரக் கீழ் வாழ்வதற்குக் குறிக்கும் குடும்ப அட்டைகள் பெரும்பாலான ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதையும் இலக்கு நோக்கிய பொது விநியோகத் திட்டம் நடவடிக்கைக்கு வந்த பின்னர் பட்டினியால் வாடும் இந்திய மக்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்திருப்பதையும் சமீபத்தில் வெளியாகியுள்ள அதிகாரப்பூர்வ புள்ளிவிவரங்கள் கிட்ட ஒப்புக்கொண்டுள்ளன.

சர்வதேச உணவுக் கொள்கை ஆராய்ச்சி நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ள புள்ளிவிவரத்தின்படி, "உலகில் பட்டினியால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள 88 நாடுகளில் இந்தியா 66 ஆவது இடத்தில் இருக்கிறது. 'உலகவங்கிலும் சத்தான உணவின்றி அரைகுறையப் பட்டினிநிலையில் வாழும் மக்களில் ஏறத்தாழ 27 சதவீதத்தினர் (23 கோடி பேர்) இந்திய நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள். இந்தியாவில் ஒவ்வொரு மாதமும் 75,000 குழந்தைகள் சத்தான உணவின்றி இறந்து போகின்றன உணவுப் பொருட்களின் விலையேற்றத்தால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஏறத்தாழ 15 இலட்சம் குழந்தைகள் அரைகுறையப் பட்டினி நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றன என இந்தியாவின் பட்டினிப் பட்டாளத்தினைப் பற்றிப் பலவற்றைப் புள்ளிவிவரங்கள் வெளிவந்துள்ளன.

இப்படிப்பட்ட நிலையில் அனைவருக்கும்மான பொது விநியோகத் திட்டத்தையே உண்டாக்கி கொண்டுவந்து, உணவுப் பொருட்கள் அனைத்துக் குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கும் கிடைக்கும்படியும்; பொது விநியோகத் திட்டத்தில் நடக்கும் ஊழலினைத் தடுத்து நிறுத்தும்படி, அதில் மாற்றங்களைக் கொண்டு வருவதுதான் நியாயமான திட்டமாக இருக்க முடியும். ஆனால், மைய அமைச்சரவையால் ஒப்பந்த அளிக்கப்பட்டுள்ள உணவுப் பாதுகாப்பு மசோதாவோ, ஏழைகளுக்கு ஏற்கெனவே கிடைத்து வரும் அரைகுறையான உணவுப் பாதுகாப்பையும் பறித்து விடும் வண்ணம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

தற்பொழுது நாடெங்கும் 11 கோடிக்கும் அதிகமான குடும்பங்களுக்கு வறுமையைக் கொண்டுவரக் கீழ் வாழ்வதற்குக் குறிக்கும் குடும்ப அட்டைகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த அட்டைகள் வழங்குவதில் காணப்படும் குறைபாடுகளையும், மோசடிகளையும் தடுக்க முன்வராத தேசிய உணவுப் பாதுகாப்பு மசோதா, இந்த எண்ணிக்கையை மலேயக் குறைத்துவிடும் நோக்கத்தோடு தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இம் மசோதாவின்படி, கிராமப்புறங்களில் வாழும் மக்களில் 90 சதவீதப் பேருக்கும், நகரப்புறங்களில் வசித்துவரும் 50 சதவீதப் பேருக்கும் மட்டுமே ரேஷன் கடைகளில் உணவுப் பொருட்கள் வழங்கப்படும் என்றும், அதே சமயம், இவர்கள் அனைவருக்கும் கட்டக் குறைந்த விலையில் உணவுப் பொருட்கள் வழங்க முடியாது என மசோதா தெளிவாக வரையறுத்திருக்கிறது.

அதாவது, கிராமப்புறங்களில் உணவுப் பாதுகாப்பு திட்டத்தின் கீழ் வரும் 90 சதவீதப் பரேல், 44 சதவீதப் பரேல் முன்னுரிமை தரத்தக்கவர்களாக வகைப்படுத்தப்பட்டு, அவர்களுக்கு மட்டுமே மானிய விலையில் அரிசி அல்லது கோதுமை வழங்கப்படும். மீதி 46 சதவீதப் பரேல் பொதுவானவர்களாக வகைப்படுத்தப்பட்டு, அவர்களுக்கு மானிய விலையைவிடக் கூடுதலான விலையில் அரிசி அல்லது கோதுமை வழங்கப்படும். நகரப்புறங்களில் இத்திட்டத்தின் கீழ் வரும் 50 சதவீதப் பரேல், 28 சதவீதப் பரேல் முன்னுரிமை தரத்தக்கவர்களாகவும், 22 சதவீதப் பரேல் பொதுவானவர்களாகவும் வகைப்படுத்தப்படுவார்கள்.

வறுமையைக் கோட்டுக்கூகக் கீழே, மலே எனக் கூடும்ப அட்டைகள் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதற்கு, முன்னுரிமை தரத்தக்கவர்கள், பொதுவானவர்கள் எனப் புதிய நாமகரணம் சட்டுகிறது, இம்மசோதா. மலே, பொது விநியோக முறையிலிருந்து விலக்கி வகைப்படுபவர்கள் என்ற புதிய பிரிவையும் இப்படி விலக்கி வகைப்படுபவர்கள் கிராமப்புறங்களில் 10 சதவீதமாகவும், நகரப்புறங்களில் 50 சதவீதமாகவும் இருப்பர் உருவாக்கியிருக்கிறது. இப்படி விலக்கி வகைப்படுபவர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்திற்காகவே தேசிய அடையாள அட்டை வதைத் திருப்பவர்களுக்கு மட்டுமே இனி கூடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்படும் எனக் கூறுகிறது, இம்மசோதா.

இந்தியாவிலேயே நகரமயமாக்கத்தில் முன்னணியாகத் திகழுகிறது, தமிழகம். தமிழக மக்கட்தொகையில் ஏறத்தாழ 50 சதவீதத்தினர் நகரப்புறங்களில் வசித்து வருவதாக அரசின் புள்ளிவிவரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. இவர்களுள் வறும் 28 சதவீதப் பரேலுக்குத் தான் ரஷேன் கடகையில் மானிய விலையில் அரிசி கிடைக்கும் என்றால், இம்மசோதா ஏழைகளுக்கு உணவுப் பாதுகாப்பு வழங்கப் போவதாகக் கூறப்படுவதெல்லாம் வறும் பம்மாத் துதான்.

வறுமையைக் கோட்டை நிர்ணயிப்பதற்கு நகரப்புறத்தில் வசிக்கும் ஒரு நபரின் வருமானம் நாளொன்றுக்கு ரூ.20 க்குள்ளும் கிராமப்புறத்தில் வசிக்கும் ஒருவரின் வருமானம் நாளொன்றுக்கு ரூ.15 க்குள்ளும் இருக்க வேண்டும் எனத் திட்டமிடும் முறையில் வரையறுத்தது. எனினும், இந்த அளவுகோலை உச்ச நீதிமன்றம் ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துவிட்டதால், தற்பொழுது திட்டமிடும் வறுமையைக் கோட்டைக் கணக்கிடுவதற்கான வருமான அளவுகோலை ரூ.25 என உயர்த்தியிருக்கிறது.

இந்த அளவுகோலின்படி பிச்சையெடுப்போர் கூட ஏழை என்ற "தகுதியைப் பெறமுடியாது. இரண்டு கிளாஸ் டீ, பொரன், ஒரு கட்டிப் பி வாங்குவதற்குக் கூட இந்த "வருமானம்" தாங்காது எனும்பொழுது, திட்டமிடும் துணைத் தலைவர் மாண்டகே சிங்

Written by தமிழ்நாடு

Monday, 10 October 2011 20:40 -

அலுவலியா மஃன்து வளேன சாப்பாடும், கல்வி மற்றும் மருத்துவச் சலுகைகளுக்கு இந்த வருமானம் போதுமானது என உச்ச நீதிமன்றத்தில் வாதிடுகிறார். அவரின் வாதிப்பி ஓரவன் வயிறார் உண்டு வாழ்வதற்கு 25 ரூபாய் போதுமென்றால், அமைச்சர்களாகும் அதிகாரிகளுக்கும் பல பத்தாயிரம் ரூபாய் சம்பளமும், படிகளும் ஏன் அள்ளிக் கொடுக்கவேண்டும்?

தற்பொழுது ஏறத்தாழ 11 கோடி குடும்ப அட்டைகள் வறுமையைக் கோட்டுக்கூகக் கீழே வாழும் பிரிவின் கீழ் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதனை 6 கோடியாகக் குறைக்க வேண்டும் எனத் திட்டம் போட்டுள்ள மனமோகன் சிங்கும்பல், அதற்குத் தகுந்தபடி வருமான அளவு கோலை நிர்ணயம் செய்ய முயலுகிறது. சூரூக்கமாகச் சொன்னால், சரூப்புக்கு ஏற்றபடி காலவை வெட்டியிருக்கிறார்கள்.

தற்பொழுது தமிழகத்தில் குடும்ப அட்டைதாரர்கள் அனைவருக்கும் இலவசமாக 20 கிலோ வரை அரிசி வழங்கப்படுகிறது. சத்தீஸ்கர் உள்ளிட்ட சில மாநிலங்களில் ஓரூ கிலோ அரிசி இரண்டு ரூபாய்க்கு ரஷேன் கடகைளின் மஃலம் வழங்கப்படுகிறது. உணவு பாதுகாப்பு மசோதாவோ, "மூன்னுரிமை குடும்ப அட்டை பற்றுவர்களுக்க்கு ஓரூ கிலோ அரிசி மஃன்து ரூபாய் விலையில் தான் வழங்கப்படும்; ரஷேன் கடகைளின் மஃலம் வழங்கப்படும் அரிசி, கோதுமை ஆகியவற்றின் விலைகள் விலைவாசி உயர்வுக்கு ஏற்ப அதிகரிக்கப்படும்" என்று கூறுகிறது. இதுவொருபுறமிருக்க, மூன்னுரிமை குடும்ப அட்டை பற்றுவர்களின் எண்ணிக்கை அவ்வப்பொழுது வறுமையைக் கோட்டு பற்றி எடுக்கப்படும் கணக்கீட்டின் அடிப்படையில் மாற்றி அமைக்கப்படும் என்றும் இம்மசோதாவில் கூறப்பட்டுள்ளது.

இதன்படி பார்த்தால், ஏழைகளுள் ஒருபகுதியினருக்க்கு உணவுப் பாதுகாப்பு கிடகைக்கும் என்றோ, அவர்களுக்கு மலிவான விலையில் அரிசியும் கோதுமையும் கிடகைக்கும் என்றோ எந்த விதமான உத்தரவாதமும் கிடையாது. இந்த மசோதா தற்பொழுது ஏழைகளுக்க்கு கிடதைத் துவரம் அரகையான உணவுப் பாதுகாப்பை மட்டுமல்ல, பொது விநியோகத் திட்டத்தையும், பொதுக் கொள்முதலையும் ஒழித்துக் கட்டும் நோக்கத்தோடான தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது.

உலக வங்கி "இந்திய அரசின் சமீபப் பாதுகாப்புத் திட்டங்கள்" கூறித்துத் தயாரித்துள்ள அறிக்கையில், "பொது விநியோகத் திட்டத்தில் ஊழல் தலைவிரித்தாடுவதாக இந்திய அரசும் பொருளாதார நிபுணர்களும் கூறிப்பிடுகின்றனர். இதன்கை களையெடுக்கக் குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு உணவு தானியங்களை வழங்குவதற்குப் பதிலாக, பணத்தகைக் கொடுத்து வெளிச் சந்தையில் பொருட்களை வாங்கிக் கொள்ளும் மாற்றத்தகைக் கொண்டு வர வேண்டும். இந்த மாற்றத்தகை ஏற்கெனவே ஓரளவு உணவுப் பாதுகாப்பை உத்தரவாதப்படுத்தியுள்ள மாநிலங்களில் அல்லது மாவட்டங்களில் கொண்டு வர வேண்டும். இதற்கு ஏற்ப உணவுக் கொள்முதலில் தனியாரையும்

போட்டியிட அனுமதிக்க வேண்டும் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது.

உலக வங்கியின் இந்த ஆலோசனையில் முதல் வரியல்ல, கட்சி வரிதான் நம் கவனத்துக்குரியது. ரசேன் கடனை ஊழல் என்று பச்சைத் தோடங்கி, உணவுக் கொள் முதலில் தனியாரை நுழைப்பது என்று முடிகிறது உலகவங்கி அறிக்கை. உலக வங்கி கழிவதற்கு முன்னாலேயே கொள்முதலில் ஏற்கெனவே தனியார் மண்டிகள் ஈடுபட்டிருக்கின்றன. உலக வங்கி கழிக்கும் தனியார் என்பவர்கள் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள், கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள். ரசேன் கடனையும், அரசாங்கத்தின் தானியக் கொள்முதலும் அவர்களுடைய "சுதந்திரமான" வர்த்தகத்துக்கும், கொள்ளை இலாபத்துக்கும் தடையாக இருக்கும் என்பதனால்தான், ரசேன் கடன்களை ஒழித்துவிட்டு பணத்தகைக் கொடுக்கச் சொல்கிறது உலகவங்கி.

இதன்தான் உணவுப் பாதுகாப்பு மசோதாவின் வழியாக சட்டமாக்கிவிட முயலுகிறது, மயை அரசு. இம்மசோதாவின் 13 ஆவது அத்தியாயம், "முன்னுரிமைதாரர்களுக்கு உணவுப் பொருட்களை வழங்குவதற்குப் பதிலாக பணப் பட்டவாடாவிற்கு மாற்றுவது" பற்றிப் பச்சைகிறது. இம்மாற்றம் பணப்பணை அமல்படுத்தப்படும் பொழுது, அரசிற்கு ரஷேன் கடன்களை நடத்த வேண்டிய அவசியமோ, அரிசி, கோதுமையைக் கொள்முதல் செய்து பாதுகாக்க வேண்டிய தேவையோ இல்லாமல் போய்விடும்.

வறுமையைக் கொட்டுவதற்குக் கீழேயுள்ள பிரிவின் கீழ் வழங்கப்பட்ட தங்களது ரஷேன் அட்டைகளைப் புதுப்பித்துத் தரக்கோரி ஆதரவற்ற பெண்கள் ம.பி. மாநிலம் போபால் நகரில் நடத்திய ஆர்ப்பாட்டம். 18 புதிய ஜனநாயகம் அக. 2011 மளிகைப் பொருட்கள் சில்லறை விற்பனையில் ஏற்கெனவே இந்தியத் தரகு முதலாளித்துவ நிறுவனங்கள் நுழைந்து விட்ட நிலையில், இப்பொழுது அத்துறையில் பன்னாட்டு நிறுவனங்களையும் அனுமதிக்க முடிவெடுத்திருக்கிறது, மயை அரசு. இன்னொருபுறம், குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு உணவுப் பொருட்களை வழங்குவதற்குப் பதிலாக பணத்தகைக் கொடுத்து, அவர்களைச் சந்தையின் சட்டத்தின் சிக்கல்களையும் ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறது. இம்மாற்றம் குறித்து டெல்லியில் ஒரு மோசடியான கருத்துக் கணிப்பையும் நடத்தி முடித்திருக்கிறது, மயை அரசு. அக்கம்பக்கமாக நடந்துவரும் இந்த இரண்டையும் இணைத்துப் பாருங்கள், அரசின் உண்மையான நோக்கம் ஏழை மக்களுக்கு உணவுப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதல்ல, மாறாக, வர்த்தகச் சட்டங்களின் இலாபத்திற்கு உத்தரவாதம் அளிப்பதுதான் என்பது தெளிவாகிவிடும். ரஷேன் கடன்களில் நடைபெறும் ஊழல்களை, பணப் பட்டவாடாவிற்கு மாற்றுவதுதான் மிகப் பெரிய ஊழல், பகற்கொள்கையாக இருக்கும்.

தசீய ஆலோசனையைக் கவனத்தில் தயாரித்து முன்வைத்த வரவை மசோதாவை ஆய்வு செய்த ரங்கராஜன் கமிட்டி, இம்மசோதா சந்தையில் என்னென்ன விளைவுகளை

6 / 6